

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 7262 van 13 februari 2008
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Turkse nationaliteit, op 24 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 september 2007 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 oktober 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TUNCER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker, van Turkse nationaliteit, geboren te Koycegiz, op 22 mei 1979, dient op 1 maart 2006 een aanvraag in om machtiging tot voorlopig verblijf met toepassing van artikel 9, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Aangezien verzoeker vervolgens terugkeerde naar zijn land van herkomst, verviel zijn aanvraag.

1.2. Op 31 mei 2006 vraagt verzoeker een visum type D gezinshereniging aan. Op 18 september 2006 wordt verzoeker ingeschreven in het Vreemdelingenregister en krijgt een voorlopig verblijf tot 3 oktober 2006 (bijlage 15).

1.3. Op 3 september 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 2 oktober 2007 (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

(...)

-gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.

Overwegende dat betrokkene deze machtiging kreeg op basis van concubinaat

Overwegende dat hij in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, tijdelijk verblijf, geldig tot 21/11/2007

Overwegende dat een bewijs van effectieve samenwoning met zijn partner als voorwaarde wordt gesteld.

Overwegende dat betrokkene geen positief samenwoningverslag met zijn partner kan voorleggen

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan hem (haar) het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 dagen.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel voert verzoeker machtsoverschrijding aan, schending van de motivering met betrekking tot de draagwijdte van de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoning in het kader van een duurzame relatie, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het proportionaliteitsbeginsel omdat hij recht heeft op verblijf op basis van zijn duurzame concubinaatsverhouding met een Belgische onderdane, dat zij elkaar reeds meer dan vier jaar kennen en voordien in Turkije hebben samengewoond, dat ten bewijze hiervan wordt verwezen naar de huurcontracten die zij samen hebben ondertekend, dat zijn Belgische vriendin echter op 10 augustus 2007 de gemeenschappelijke woning heeft verlaten en haar intrek heeft genomen bij haar vader maar dat zij in praktijk bijna elke dag thuis slaapt en woont en dat zij bijgevolg nog altijd samen wonen, dat hij op basis van de controle op de samenwoning in oktober 2006 een voorlopig verblijf kreeg, dat het dan ook ten onrechte is dat de gemachtigde heeft geoordeeld dat er geen samenwoning en/of levensgemeenschap meer zou zijn aangezien er nog steeds een reële en relationele band is tussen hem en zijn vriendin.

2.2. De verwerende partij werpt in de nota op dat verzoekers beschouwingen in rechte onvoldoende behoorlijk zijn onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden aanzien. In zoverre dit toch het geval zou zijn werpt zij op dat, gelet op de elementen die het dossier van verzoeker daadwerkelijk kenmerken en overeenkomstig de wettelijke bepalingen ter zake, de gemachtigde terecht heeft beslist het bevel te geven om het grondgebied te verlaten aangezien uit het samenwoningverslag van 24 augustus 2007 blijkt dat er geen samenwoning is, verzoekers vriendin uitdrukkelijk verklaarde dat er absoluut geen sprake is van een duurzame samenwoning en uit de door verzoeker aangehaalde omzendbrief duidelijk blijkt dat de verblijfsmachtiging niet verlengd dient te worden na "stopzetting van de effectieve samenwoning van de partners". Het bevel om het grondgebied te verlaten heeft niet tot gevolg dat verzoeker definitief van zijn vriendin wordt gescheiden, doch enkel dat hij tijdelijk het land dient te verlaten. In de gegeven omstandigheden vormt de niet noodzakelijk definitieve verwijdering geen verboden inmenging in de uitoefening van verzoekers recht op privé- en gezinsleven. Bovendien verplicht verzoeker niets zijn vriendin achter te laten in België en laat hij na aan te tonen dat het zijn vriendin onmogelijk zou zijn met hem mee te komen.

2.3. In de repliekmemorie betoogt verzoeker dat hij en zijn vriendin nog steeds samenwonen spijts de uitdrukkelijke verklaringen van zijn vriendin. De samenwoningstcontrole van 8 augustus 2007 is niet kunnen gebeuren aangezien verzoeker afwezig was door zijn tewerkstelling. De wijkagent heeft zijn verslag louter gebaseerd op de eenzijdige verklaringen van zijn vriendin. Verzoeker heeft te goeder trouw gehandeld en heeft door zijn samenwoningst met zijn vriendin in België een gezinscel uitgebouwd en heeft daarom ook reeds op 14 november 2007 per brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd om een tweede controle uit te voeren teneinde hun samenwoningst te komen vaststellen.

2.4. Vooreerst wordt opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

2.5. Het bestreden bevel is genomen op basis van artikel 13, §3 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België: (...); 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; (...)”

Het bestreden bevel motiveert dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, tijdelijk verblijf, geldig tot 21 november 2007 waarbij als voorwaarde een bewijs van effectieve samenwoningst met zijn partner werd gesteld. Verzoeker kan geen positief verslag van samenwoningst met zijn partner voorleggen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de politiediensten op 8 augustus 2007 de samenwoningst op verzoekers verblijfplaats hebben gecontroleerd. Verzoeker was niet aanwezig maar verzoekers partner verklaarde uitdrukkelijk dat er geen relatie meer was en dat zij spoedig zou verhuizen. Op 20 augustus 2007 wordt in het verslag toegevoegd dat de wijkdienst Politie “geen samenwoningst gezamenlijke vestiging” meer kan vaststellen aangezien verzoekers vriendin verhuisd is. Aan het verslag wordt een brief d.d. 9 augustus 2007 van verzoekers vriendin toegevoegd waarin zij uitdrukkelijk verklaart dat zij “niet langer een koppel zijn”. Op 24 augustus 2007 luidt de conclusie “ongunstig” in het samenwoningstverslag. Op 10 augustus 2007 legt verzoekers partner nogmaals in een uitvoerige brief gericht tot de Dienst Vreemdelingenzaken uit dat zij “aan deze relatie een definitief einde” heeft gemaakt. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat zijn partner op 10 augustus 2007 “(...) de gemeenschappelijke woning heeft verlaten en haar intrek (heeft) genomen op het adres van haar vader (...)”. Verzoeker bevestigt eveneens op de hoogte te zijn van het feit dat zijn “vriendin na het verlaten van de gemeenschappelijke woning reeds allerlei instanties (gemeente Aalst, DVZ, de werkgever, enz..) (heeft) ingelicht over het feit dat zij niet meer samenwoont met verzoeker”. Uit de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoningst in het kader van een duurzame relatie (hierna: de omzendbrief) blijkt dat de verblijfsmachtiging niet wordt verlengd en er een bevel wordt gegeven het grondgebied te verlaten na “stopzetting van de effectieve samenwoningst van de partners”. Verzoeker ontkent niet dat zij niet langer ingeschreven zijn op hetzelfde adres maar stelt dat zij in praktijk nog steeds samenwonen. Uit de voormelde omzendbrief blijkt echter onder 5. Samenwoningst dat “Beide partners moeten effectief in België samenwonen gedurende de gehele duur van hun relatie. Zij moeten in het bevolkings- of vreemdelingenregister ingeschreven worden op hetzelfde adres. Naar buiten toe (bijvoorbeeld ten

aanzien van de werkgever, de belastingdienst en het ziekenfonds) moeten zij hetzelfde adres gebruiken.” Verzoekende partij laat na aan te tonen dat zijn vriendin op hetzelfde adres is ingeschreven als zijn adres en toont niet aan dat de draagwijdte van de omzendbrief door de gemachtigde is miskend. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het bestreden bevel is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beschikt krachtens artikel 13, §3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker werkt niet op concrete wijze uit waarom het bestreden bevel artikel 8 EVRM en het proportionaliteitsbeginsel schendt. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

2.7. In zoverre verzoekende partij aan de Raad vraagt om “de beslissing te niet te doen en opnieuw wijzende te zeggen voor recht dat verzoeker gerechtigd is tot verblijf op het grondgebied” dient opgemerkt te worden dat de Raad als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht kan uitoefenen op de bestreden beslissing. Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn annulatiebevoegdheid, niet bevoegd is om zich uit te spreken over het al dan niet toekennen van een verblijfsrecht (artikel 39/1, §1 en §2 van de Vreemdelingenwet).

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

Ch. BAMPS.